

Eşek Şakası

– Sami Biber · 01 Nisan 2021

Dersim sekizinci sınıftaydı. Sınıf kapısını açtım içeri girdim baktım karşımdaki öğrenciler yedinci sınıf öğrencileri. Yanlış sınıfa mı girdim diye dışarı çıktım. Kapının üstündeki levhaya baktım. Evet 8-A yazıyordu. Tekrar içeri girdiğimde çocuklar kıkırdemeye başladılar. " Vay namussuzlar vay demek bana Bir Nisan şakası yaparsınız ha sorarım ben size " diyerekten içimden, hiç istifimi bozmadan selamımı verdim.

- Günaydın çocuklar.

-Sağol

-Eveettt bu gün sekizinci sınıfları sözlü yoklama yapacaktım. Kim gönüllü sözlüye kalkmak ister bakayım?

- Ama hocam biz yedinci sınıfız. Size Bir Nisan şakası yaptık.

-Ben şaka maka anlamam. Kural neyse ona uymak zorundayız. Ne yazıyor sınıf kapısında 8-A, o halde burası 8-A. 8- A da ne yapacaktık bu gün? Sözlü yoklama. O halde buyurun bakalım sözlüye.

Rastgele on öğrenciyi çektim tahtaya, sekizinci sınıf sorularından imtihan ediyorum...

- Anlat bakalım Misak-ı Millinin önemi nedir? Mondros Ateşkes Antlaşmasınının 7. Maddesini söyle bakayım. Milli Mücadele yıllarında faaliyet gösteren faydalı ve zararlı cemiyetleri say bakayım.

Tabii ki tık yok. Yedinci sınıf öğrencisi nereden bilecek sekizinci sınıf sorularını? Çıkarttım not defterini ve başladım:

-Oturun, hepiniz sıfır aldınız.

Not defterine notları yazar gibi yaptım ama keratalar ağlamaya başlayınca dayanamadım. "Nisan biiirrrr " diye bağırdım.

-Nisan bir öyle yapılmaz işte böyle yapılır.

Teneffüs oldu, baktım öğrencilerden birinin elinde koskocaman bir yılan. Öyle ufak tefek de değil neredeyse iki metre boyunda bir yılan. Almış eline sallıyor. Öğrencilerin büyük bir kısmı çil yavrusu gibi dağılırken bir kısmı da kıkır kıkır gülüyorlar. Gülenler elbette ki okulun en yaramazı Serkan Yakar ve çetesi. Çağırdım yanıma Sekan'ı

- Gel bakayım buraya. Ne o elindeki öyle?

- Öğretmenim valla gerçek değil, plastik yılan.

"Hayret bu kadar gerçeğe benzeyen bir yılan nasıl olur" deyip alıyorum elime. Evet plastik ama gerçeğinden ayırt etmek imkansız.

- Niye getirdin bunu okula?

- Hocam Emel Hanım'a Bir Nisan şakası yapacağız. O , yilandan çok korktuğunu söylemişti bize. Biraz korkutacağız.

-Oğlum sen delirdin mi.? Görmüyor musun Emel Hanım hamile. Kadıncağız bunu görüp de korkudan çocuğunu düşürse ne olacak? Bunu hiç düşündün mü? Tamam Bir Nisan şakası yapılır ama böyle eşek şakası olmaz. Emel Hanım'a şaka filan yapmayın tamam mı?

-Tamam öğretmenim yapmayız. Peki başka öğretmenlere yapabilir miyiz?

- Sinirli öğretmenlerinizi tanıyorsunuz. Onlar dışındakilere yapabilirsiniz elbette. Yalnız şakanın dozunu kaçırmayın.

-Peki öğretmenim size yapabilir miyiz?

- Bana her türlü şaka serbest. Nasılsa yapamazsınız. Ben yemem sizin şakalarınızı.

-Söz mü hocam? Şaka yaparsak kızmayacaksınız. Söz mü?

- Söz ulan, ama sadece bu güne özel. Bu gün yapabildiniz , yaptınız. Diğer günler yapmaya kalkarsanız oyarım. Tamam mı?

-Tamam öğretmenim. Siz şimdiden hazır olun başınıza geleceklere.

- Pöh. Senden korkan senin gibi olsun.

Yav söz de verdik şimdi. Keratalar kim bilir ne planlar yapacakalar? Neyse uyanık olmak ve tongaya düşmemek lazım.

Müdür yardımcısı odama girdim. Az sonra kapı çalındı.

- Hocam girebilir miyim?

Serkan'ın sesi. Namusuz hemen harekete geçti demek ki.Sorarım ben sana. " Giiirrr " diye seslendim ve masanın altına gizlendim.

Serkan içeri girdi, sağa sola baktı, ben yokum. "Allah Allah sesini de duydum nereye gitti bu hoca " diye söylendi. Sonra baktı ki ben odada değilim çetesinin diğer elemanlarını çağırdı ve düzeneği hazırladılar.

İçi su dolu bir kovayı kapının üzerine gayet itinalı bir şekilde yerleştirdiler. Amaç:Ben kapıyı açınca kova üzerime devrilecek ve sırlı sıklam olacağım.

Düzenek tamamlandıktan sonra sınıflarına gittier. Ben de hizmetliyi çağırıp kovayı oradan aldirttim.

Teneffüste kapım yine çalındı. Gelen Serkan ama nefes nefese

-Öğretmenim sınıfta kavga var, arkadaşlar fena halde birbirine daldı.

Ben yeni bir şakaya maruz kalmamak için tüm dikkatimle kapıdan çıktım ve sınıfa girerken de yine tüm dikkatimle sınıf kapısını açarak içeri girdim. Gerçekten de sınıfta müthiş bir kavga vardı.

Serkan Yakar çetesi ile Sadık Özden çetesi birbirine girmiş vaziyetteydi.

Hemen ayırmaya giriştim ya, birini tutuyorum öteki saldırıyor. Çaresiz cetvele müracaat ettim.

Sınıfta sükuneti sağlayıncaya kadar on dakika kadar geçti. Bu arada bir şey hiç dikkatimi çekmedi: Serkan Yakar ve çok yakın iki arkadaşının sınıfta olmadığı...

Kavgacı çocukları toparlayıp odama doğru yol almaya başladık. Odamda ifadelerini alıp bu kavganın niçin çıktığını, kimin başlattığını öğrenecek ve gerekiyorsa faillere ceza vereceğim. Okulda kavga ha ! Oldukça sinirliyim. O kadar sinirliyim ki bana oynanan tezgahın farkında bile değilim ve de bir saate yakın bir zamanda aynı şakanın ikinci kez yapılmayacağını bilinç altıma yerleştirmiş olduğumdan olsa gerek odamın kapısını açarken aklıma hiç bir şeytanlık gelmedi. Ama çok büyük bir hata yapmışım.

Kapıya elimi atmamla birlikte kafamda bir zonklama oldu. İçi su dolu kova, suları boşalmadan direkt o ağırlığı ile kafama indi. Sular da boşaldı daha sonra üzerime ve sadece Sekan Yakar değil tüm onların sınıf hep bir ağızdan bağırıldılar: " Nisan biiirrrr "

Sırlı sıklam olduğuma mı yanayım, kafamda bir hafta boyunca taşıyacağım kocaman cevizlere mi yanayım, yoksa üç beş tane veledin tezgahına gelip de karizmayı çizdirdiğime mi yanayım? Kızmayacağıma söz vermiş olmam da cabası.

Bu olay bana öğrenci milleti ile iddiaya girilmeyeceği gerçeğini öğretti.

Şimdi sizler Sekan'ın bana yaptığı şaka için eşek şakası başlığını attığımı sandınız değil mi? Hayır. Daha sonra benim yapmaya çalıştığım şakanın yanında Serkan'ınki hava civa...

Serkan'ın elinden aldığım o gerçeğe oldukça yakın plastik yılanı cebime koyarak eve geldim. Çocukluğu hep evran (yani çok büyük yılan) hikayeleri ile geçmiş olan eşim yilandan müthiş korkardı. Onu korkutacaktım bu yılanla. Ama öyle basit bir şekilde cebimden çıkarıp üstüne atmak filan değil. Bu çok

sıradan bir şaka olurdu. Ben daha sanatsal bir şey yapmalıydım.

Eve geldiğimde eşim bir naylon kap içine marul yaprakları koymakla meşguldü. Onları yıkayıp salata yapacaktı. Hemen planımı uygulamaya koydum. Böyle bir fırsat insanın eline ancak hayatta bir kere geçerdi.

İçeri girdim ve bağırdım ” Hanım çabuk gel çocuk altını batırmış. Ortalık kaka içinde, çabuk işini gücünü bırak buraya gel.”

Gerçekten de o sırada bebek olan son numaramız fena halde altını doldurmuştu. Eşim hemen geldi ve alt değiştirme işlemine başladı. Ben de doğruca mutfağa giderek cebimdeki yılanı marul yapraklarının içine sakladım. Niyetim o, yaprakları yıkarken kendi elleriyle dokunsun yılanı.

Düzeneği hazırlayıp içeri girdim. Bir dakika geçmemişti ki büyük oğlum Cihangir geldi eve. Doğruca mutfağa girdi ne yemek var diye. Hemen peşinden de elinde yılanla odaya girdi ve sordu ” Bu yılanı marulların içine kim koymuş? ”

Allah’tan ev alt kattaydı. Eşimin o sahte yılanı görmesiyle kendini pencereden dışarı atması bir oldu. Yılanı, tekrar Serkan’ı bulup ona teslim edinceye kadar da eve girmedi. İşte eşek şakası dediğim şaka buydu ve bir daha asla yapmadım.

Bu da bir tecrübeydi. Zaten tecrübe denen şey hayatta yenen kazıkların bileşkesi değil midir?